

ठेवले पाहिजे, कळलावीचा वेल तुटायला नको कारण वेल फारच नाजूक असतो, जर तुटला तर पुढच्या वर्षी निघणार नाही.

रोग व नियंत्रण -

कळलावी स्वतः एक उपविष असल्यामुळे कोणत्याही प्रकारचे किटनाशकांची गरज पडत नाही, कधी-कधी काही कीड व रोग जसे- लिली ग्रीन केटरपिलर, लीफ ब्लाइट व राइजोमराट चा प्रादुर्भाव होतो. याच्या नियंत्रणासाठी एक दोन वेळा उपयुक्त बुरशीनाशकाची फवारणीवेळ प्रसंगी सल्ला करून केली पाहिजे.

दीहन व संग्रहण -

कळलावीच्या वेलांवर फुलं ऑगस्ट-सप्टेंबर महिन्यात व फळं ऑक्टोम्बर-नोव्हेंबर महिन्या पर्यंत येतात. यांचे पीक जवळ-जवळ १७०-१८० दिवसात तयार होतात. डिसेंबर महिन्यात पिकलेले फळं जे हल्के हिरवे पिवळे रंगाचे असतात, त्यांना तोडून सावलीच्या ठिकाणी १०-१५ दिवसापर्यंत वाळविले पाहिजे. फळांतुन बिया वेगळे करून चांगल्या तऱ्हेने वाळविले पाहिजे. सालं व बिया दोन्ही उपयोगी असतात. त्यानंतर वेगळे-वेगळ्या पोत्यामध्ये किंवा पॉलिथिनच्या बॅगेत संग्रहण करून ठेवले पाहिजे.

५-६ वर्षांच्या पीकानंतर कंदाना उखडून धुवून लहान-लहान तुकडे करून चांगल्या तऱ्हेने वाळवले पाहिजे. कारण ह्यांना वाळवायला जवळ-जवळ दोन महिने लागतात.

उत्पादन व उत्पन्न -

कळलावीच्या चांगल्या पीकांपासून प्रति एकर २५०-३०० कि.ग्रा. मिळते. बरोबरच पाचव्या वर्षानंतर २.५ - ३.०० टन वाळविलेले कंद पण प्राप्त होते.

बाजार भाव -

कळलावी च्या बियां व वाळलेल्या कंदाचे बाजार भाव जवळ-जवळ ४००-५०० रूपये व ५०-१०० रूपये प्रति कि.ग्रा. असते.

अनुमानित उत्पन्न - खर्च प्रति एकर -

कळलावी च्या शेतीपासून ५ वर्षा पर्यंत होणारे निव्वळ नफा जवळ-जवळ २.५ - ३.०० लाख रूपये पर्यंत होतो. दुसऱ्या वर्षापासून शेतकरी बियांना विकून प्रत्येक वर्षी फायदा पण मिळवतो.

संकलन व संपादन

डॉ. ए. के. पाण्डे

अनुवाद

संजय पौनीकर व डा. नितिन कुलकर्णी

वन कीट प्रभाग, उ.व.अ.सं., जबलपुर

अधिक जानकारी के लिये संपर्क करें

निदेशक

उष्णकटिबंधीय वन अनुसंधान संस्थान

पो.आ. - आर.एफ.आर.सी., मण्डला रोड, जबलपुर - 482021

फोन : 0761-2840483, 4044002

वन विस्तार प्रभाग

उष्णकटिबंधीय वन अनुसंधान संस्थान

पो.आ. - आर.एफ.आर.सी., मण्डला रोड, जबलपुर - 482021

फोन : 0761-2840627

कळलावी
(*Gloriosa superba*)

उष्णकटिबंधीय वन अनुसंधान संस्थान

(भारतीय वानिकी अनुसंधान एवं शिक्षा परिषद)

डाकघर - आर.एफ.आर.सी., मण्डला रोड,

जबलपुर - 482 021 (म.प्र.)

ओळख -

कळलावी ही एक बहुवर्षीय लतावेल आहे. ही लिलियेसी कुळातील सदस्य आहे. याचे वनस्पति शास्त्रीय नाव ग्लोरियोसा सपुरबा आहे. अतिशय अविवेकपूर्ण दोहनामुळे ही प्रजाति अत्यंत दुर्मिळ पादप श्रृंखला मध्ये समाविष्ट केली गेलेली आहे. ही एक अतिशय महत्वपूर्ण औषधी लतावेल आहे. कंद पातळ, लांब व जमीनीचा खालचा बाजूने कंदवत मांसल हलाचा आकाराचा असतो.

वनस्पतीचे विवरण -

कळलावी ही एक लतावेल आहे. ही पावसाळ्यात निघते. याचे पान वृतरहित, लटवाकार, भालाकार, बांबू किंवा अदरकच्या पानाच्या आकाराचे, जवळ-जवळ ६-८ इंच लांब व १.५ इंच जाड व टोकावर सुत्रवार घुमावदार असतात. फळ २ इंच पर्यंत लांब, ३ लांब पट्ट्यायुक्त असते. पावसाळ्यात फुलं व फळं येतात. याचे फुलं लाल गुच्छेदार मनमोहक असतात.

भौगोलिक वितरण -

कळलावी समस्त भारता मध्ये ६००० फुटापर्यंतच्या पर्वत श्रृंखले वर नैसर्गिक रूपात आढळते. या व्यतिरिक्त श्रीलंका, बर्मा, मलाया, चीन व अफ्रीका मध्ये पण सहजपणे आढळते. ही औषधी वनस्पती मध्यप्रदेश, महाराष्ट्र, छत्तीसगढ व ओरिसा चा जंगलामध्ये पण आढळते.

औषधी उपयोग -

कळलावी कण्ठमाल, संधीवात व वात वेदना, कुष्ठ टॉनिकच्या रूपात तथा गर्भपात मध्ये उपयोगी येते. हा एक उप-विष आहे, अल्प प्रमाणात

दिल्यावर दिपन, कटु पौष्टिक, ज्वर रोधी व जास्त प्रमाणात दिल्यावर गर्भनिस्सारक चा रूपात कार्य करतो.

सक्रिय घटक -

कळलावीचे कंद, फळ व बियां मध्ये कोल्चीसीन व ग्लोरियोसीन क्षाराभद्रव (अल्केलाइड्स) तथा सुगंधित तेल, बेन्जोईक अम्ल व शर्करा इत्यादि आढळतात.

जमीन व हवामान -

कळलावीच्या लागवणीसाठी बलुई, दमट माती ज्यामध्ये पाणी निचराची उत्तम व्यवस्था व सामू (पी.एच.) ६-७ पर्यंत असणे सर्वात्तम असते. पाणी न थांबण्याच्या कोणत्याही प्रकारच्या जमीनीत याची सहजपणे उगवण केली जाऊ शकते.

कृषि तंत्रज्ञान -

शेतीची तयारी - लागवणीसाठी निवडलेल्या शेतात ग्रीष्म ऋतुमध्ये दोन-तीन वेळा खोलवर वखरणी करून ८-१० टन कम्पोस्ट किंवा कुजलेली शेणखत मिसळून द्यायला पाहिजे. त्यानंतर जवळ-जवळ ५०-५० से.मी. च्या अंतराने नाली बनवून शेत तयार करायला पाहिजे.

प्रवर्धन -

कळलावीच्या प्रवर्धन बिया व कंदा पासून केला जातो. प्रवर्धनासाठी कंदाच्या वजन ५० ते ६० ग्रॅमा पर्यंत असले पाहिजे.

पेरणी -

कळलावीच्या रोपांना रोपवाटिके मध्ये बियां द्वारे तयार करून रोपण केल्या जाऊ शकते, परंतु

असे करण्या अगोदर पहिल्या वर्षी केवळ कंदच तयार होते तथा ह्यावर फुलं व बियां येत नाही. जर याची पेरणी वजनच्या कंदान पासून केली तर जवळ-जवळ ५० ते ६० ग्रॅमापर्यंत पहिल्या वर्षातच फळं व बियां प्राप्त होतात. जर बियांपासूनच पीकतात तयार करायचे असेल तर पावसाळा येण्या अगोदरच रोपवाटिका मध्ये ४-६ इंचाच्या अंतरावर पेरणी करून घ्यायला पाहिजे. दुसऱ्या वर्षी ह्या कंदाना खोदुन ०.१ टक्के बुरशीनाशक द्रावणामध्ये उपाचारित करून पावसाळ्यात मेंढ्यावर ५० से.मी. ओळी ते ओळी मध्ये व ४५ से.मी. कंद ते कंद चे अंतर ठेवुन ६-९ इंच खोलावर लावुन दिले पाहिजे. या प्रकारे जवळ-जवळ ८-९ क्विंटल प्रति एकर कंदाची आवश्यकता होते. ही एक आरोही लतावेल आहे, म्हणून ह्याच्या आरोहणासाठी (मांडवासाठी) झाडीचे व वृक्षाचे वाळवेली किंवा फांद्याला प्रत्येक कंदच्या बाजूला गाडुन ठेवुन द्यायला पाहिजे.

सिंचन -

पावसाळ्यात सिंचनाची गरज भासत नाही. परंतु पावसाळ्यानंतर गरजेनुसार सिंचन करत राहिले पाहिजे.

निंदण-खुरपणी -

जमीनीच्या आवश्यकतेनुसार दोन-तीन वेळा निंदणी - खुरपणी करून तण-गवत काढून टाकायला पाहिजे. निंदणी करते वेळी हे लक्षात